

Gursten, gd, Lofta sn,
N. Tjusts hd, Kaluu. l.

Etymologi.

Hellqvist, Et. ordb. (3: suppl.),
sp. 1072a.

Förmodl. är det detta ortn. som av-
ses med hänr. sp. 314: "[Gursten
ortn., se sten, slutit.]" Något
Gursten finns näml. i a. st.
Th. A. 1955.